

Balandžio mėnesio redakcijos paštas

Balandžio mėnesį redakcija gavo 195 laiškus iš kaimo ir miesto korespondentų. Laikraštyje panaudota 130, persiųsti ištyrimui 6 laišškai, 36 laišku autoriams duoti atsakymai. Likusieji laišškai tikrinami ir bus paruošti spaudai.

Praeitą mėnesį aktyviai bendradarbiavo laikraštyje kaimo korespondentai J. Sepliakovas (Kimbariškių tarybinis ūkis), K. Sokolova (Puškino vardo kolūkis), V. Vaicekuskas (V. Kudirkos vardo kolūkis) ir eilė kitų.

Reikia pažymėti, kad praeitą mėnesį ne visi kolūčiai bei įstaigos reikiama dėmesį skyrė savalaikiam redakcijos prisiųstų laišku patikrinimui bei iškeltų trūkumų pašalinimui. Iki šiol redakcija negavo atsakymų į nusiųstus laiškus iš kultūros skyriaus, „Tarybų Lietuvos“, Puškino vardo kolūkių, Zatokų apylinkės Tarybos.

Redakcija nuoširdžiai dėkoja visiems kaimo ir miesto korespondentams, aktyviai prisidėjusiems prie laikraščio leidimo, ir sveikina visus spaudos dienos proga.

RAJONO DARBO ŽMONĖS PAMINĖJO GEGUŽĖS PIRMOSIOS ŠVENTĖ

ZARASAI ŠVENTINIAI

Vos tik saulutė kilstelėjo savo karštą galvą, jos pavasariniai spinduliai ėmė žaisti raudonų vėliavų šilkuose. Gal nebuvo žmogaus, kurio nebūtų pagavusi apsakoma pavasariška, džiaugsminga nuotaika. Miesto gatvėse tai šen, tai ten girdėjosi: „Sveikinu su šventėmis, sveikinu su Gegužės Pirmąja!“.

Vienuoliktą valandą žmonių kolonos jau buvo išsiriikiavusios. Iš sidabru žiburiuojančių dūdų trenkė maršo garsai ir žmonių srautas pajudėjo pirmyn. Gegužinė demonstracija prasidėjo. Siltas vėjelis lengvai glamonėjo raudonas vėliavas, šūkius, glostė demonstrantų veidus. Nuskambėjo gyva melodija — savo džiaugsmą liejo kelių eksploatacijos ruožo darbininkai ir tarnautojai. Dainą pagavo kitos kolonos.

Perėję šventiškai papuoštas gatvėmis, žmonės susėdo prie tribūnos. Mitingą, skirtą tarptautinei darbo žmonių solidarumo šventei — Gegužės Pirmąjai, atidarė partijos rajono komiteto sekretorius drg. Jakas. Didingai nuskambėjo Tarybų Sąjungos ir Lietuvos Valstybiniai himnai.

Didžiosios šventės proga rajono darbo žmonės sveikino rajono vykdomojo komiteto pirmininką drg. Dorofiejevą. Kalbėdamas jis pabrėžė, kokie dideli pasiekimai per paskutinius metus įvyko visoje Tarybų Lietuvoje ir mūsų rajone.

Apie nuoširdų kolūkių ir žmonių komjaunuolių ir jaunimo darbą kalbėjo komjaunimo rajono komiteto sekretorius drg. Kazlauskaitė. Ji užtikrino, jog rajono jaunimas nesigailės jėgų pirmųjų septynmečio planų įvykdymui.

Siltai mitingo dalyviai sutiko Zarasų vidurinės mokyklos Nr. 2 moksleivės Aron pasisakymą, skirtą išreikšti padėkos žodžiams brangiajai Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už laimingą vaikystę, už mokslą.

— Tegyvuoja tarptautinė darbo žmonių šventė — Gegužės Pirmoji! Tegyvuoja brangiausias ir gražiausias pasauly žmonių žodis Taika! — užbaigė savo nuoširdų pasisakymą Aron.

Mitinge taip pat kalbėjo Stalino vardo kolūkio pirmininkas drg. Kazanovas ir rajono vietinės pramonės viršininkas drg. Jelistratovas.

Miesto gatvėmis vėl nuvilnijo maršo garsai. Pro tribūną pravažiavo motociklistų-vėliavininkų kolona, dviratininkai. Štai stauga į giedrą dangų paleidžiami balandžiai — taikos ir draugystės simbolis. Pražingsniavo patys jauniausieji demonstracijos dalyviai — spaliukai. Juos keitė pionieriai, vyresniųjų klasių moksleiviai. Pro tribūną žengė darbo žmonių kolonos. Vieningas ir galingas „valio“ liudijo apie laimingą rajono žmonių gyvenimą, jų atsidavimą komunizmo reikalui.

A. Vaikutis

KIVIŠKĖSE

Nors iki iškilmingo minėjimo atidarymo, skirto Tarptautinei darbo žmonių šventei — Gegužės Pirmąjai, buvo nemažai laiko, tačiau į išpuoštas Kiviškių kultūros namus rinkosi seni ir jauni. Saviveiklininkai ruošėsi pasirodymui.

Numatytą valandą apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Zubovas iškilmingą minėjimą paskelbė atidarytu. „Stelmužės“ tarybinio ūkio darbuotojus šventės proga pasveikino Kiviškių kultūros namų direktorius drg. Radzevičius.

Po pranešimo įvyko koncertas. Su šventėmis skirta programa pasirodė Kiviškių kultūros namų saviveiklininkai.

A. Surikovas

DEGUČIUOSE

Gegužės Pirmosios išvakarėse Zdanovo vardo kolūkio klubas buvo pilnutėlis kolūkiečių, Degučių miestelio tarnautojų ir moksleivių. Iškilmingą minėjimą, skirtą tarptautinei darbo žmonių šventei, atidarė apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Juodvalkis. Pranešimą apie Gegužės Pirmąją padarė Degučių septynmečio mokyklos direktorius drg. Dicevičienė. Po iškilmingo minėjimo — susirinkimo dalyviai žiūrėjo kino filmą „Šoko ir žaidė“.

J. Prigoriskis

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

gegužės

5

ANTRADIENIS
Nr 53 (1783)

Kaina 15 kap.

TARYBINĖ SPAUDA — geriausias darbo žmonių draugas

Šiandien visa mūsų Tarybų šalis pažymi tradicinę Spaudos dieną. Prieš 47 metus, 1912 metų gegužės 5 d. išėjo bolševikinio laikraščio „Pravda“ pirmasis numeris. Kaip kovinis Komunistų partijos organas, laikraštis atskleidė carinės Rusijos buržuazinės santvarkos supuvimą, nurodė lenininį kovos už socialinį darbo liaudies išsivadavimo kelią, mokė kovoti už proletarinę revoliucijos pergalę. „Pravda“, kaip ir kiti šlovingosios Komunistų partijos laikraščiai, tapo galingu tarybinės liaudies ginklu statant socializmą, ginant socialistinės Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę, kovojant už naujus komunizmo statybos laimėjimus.

Jau pirmojo savo numerio vedamajame straipsnyje „Pravda“ kreipėsi į skaitytoją, kviesdama kartu aiškintis gyvenimo pamokas, kartu veikti, kartu ieškoti teisybės. Nuo to laiko vis labiau plėtėsi ir stiprėjo mūsų partinės spaudos ryšiai su skaitytojais, partijos ryšiai su darbo žmonėmis. Bolševikinėje spaudoje — naujo tipo spaudoje liaudies pamatė savo geriausią draugą ir interesų gynėją kovoje už šviesesnę ateitį.

Kokį populiarumą šalyje įgijo mūsų spauda, liudija jau tai, kad vien tik vienkartinis laikraščio tiražas siekia apie 60 milijonų egzempliorių. Iš kiekvieno 1000 mūsų respublikos gyventojų 606 perka arba prenumeruoja laikraštį, žurnalą. Mūsų spauda

virtė tikrai masine. Vien tik „Tiesos“ laikraščio tiražas šių metų pradžioje siekė 225 tūkstančius egzempliorių. Per pastaruosius keletą metų „Komjaunimo tiesos“ laikraščio tiražas nuo 35 tūkstančių išaugo iki 80 tūkstančių egzempliorių. „Valstiečių laikraščio“ tiražas palyginti su praėjusiais metais padidėjo 20-čia tūkstančių. „Tarybinės moters“ žurnalas turi 150 tūkstančių skaitytojų. Ukmergės, Telšių, Kauno, Raseinių, Kėdainių ir kitų rajonų laikraščiai išsina 4000—5000 egzempliorių tiražu.

Spausdintas žodis dabar skaitomas visuose respublikos kampeliuose. Mūsų spaudoje keliami klausimai yra kiekvienam labai artimi. Kam neįdomu mūsų šalies vystymosi perspektyvas, kurias nubrėžė partijos XXI suvažiavimas, kova už sėkmingą septynmečio plano įgyvendinimą! Kiekvieno žurnalisto, kiekvienos redakcijos svarbiausias uždavinys dabar — giliau, įdomiau parodyti skaitytojui partijos XXI suvažiavimo iškeltų uždavinių didingumą ir reikšmę, ryškiau atspindėti mūsų liaudies — komunizmo statytojos didvyrišką darbą.

Daugelis laikraščio redakcijų teisingai suprato, kokį didelį politinį darbą šiuo metu turi atlikti spauda. Alytaus, Seduvos, Šiaulių, Kauno ir kitų rajonų laikraščiai jau patenkė skaitytojui nemaža

įdomios medžiagos, propaguojančios partijos XXI suvažiavimo nutarimus, kviečiančius rajonų darbo žmones į kovą už septynmečio uždavinių įvykdymą.

TSKP Centro Komiteto neseniai paskelbtame nutarime „Apie politinio-masinio darbo Stalino srities darbo žmonių tarpe būklę ir priemones jam pagerinti“ nurodoma, kad būtina pakelti mūsų spaudos vaidmenį komunistiškai auklėjant darbo žmones. Laikraščiai turi plačiai įtraukti į dalyvavimą spaudoje neredakcinį aktyvą, daugiau spausdinti darbo žmonių laiškus.

Kartu su tuo reikia pagerinti ir spaudos platinimo darbą. Mūsų respublikos kolūkiuose yra dar šeimų, kurios neprenumeruoja ir neskaityti jokie laikraščio, žurnalo. Daugiausia tai pasitaiko Svenčionių, Trakų, Nemenčinės, Eišiškių, Dūksto ir kituose rajonuose. Partinių organizacijų uždavinys — pasiekti, kad kiekvieno darbininko, tarnautojo, kolūkiečio šeima prenumeruotų ir skaitytų laikraštį.

Visa mūsų spauda turi stiprinti savo, kaip kolektyvinio propagandisto, agitatoriaus ir organizatoriaus vaidmenį tarybinės liaudies kovoje už Komunistų partijos iškeltų uždavinių įgyvendinimą, už TSKP XXI suvažiavimo priimtą didingos komunizmo statybos programos įgyvendinimą.

J. Kuolelis

Nuotraukose: šventinė darbo žmonių demonstracija Zarasuose.

S. Korsakovo nuotr.

SPAUDA — KOVINIS PARTIJOS GINKLAS

Agitoriaus pagalbininkas

Spaudos panaudojimas agitaciniame darbe — veiksminga žemdirbių dėmesio pritraukimo priemonė, svarbi priemonė masinėje-politinėje veikloje.

Garsinį laikraščių skaitymą gali organizuoti kiekvienas agitatorius. Ir nors pats laikraštis yra agitatorius, masinis laikraščio medžiagos skaitymas ir jos aptarimas įgauna ypatingą agitacinę reikšmę.

Mūsų agitkolektyvas nepasizymi kovingumu. Savo uždavinius agitatoriai vykdo nepilnu galimumu. Bet yra pas mus teigiami rezultatai. Jie charakterizuoja greičiau ne agitatorių nuopelnus, o liudija apie

spaudos reikšmę agitatoriaus gyvenime. Garsinis laikraščių skaitymas — ši darbo su žmonėmis forma pas mus labiausiai paplitusi.

Neseniai agitatorius P. Gudkovas nuėjo į pirmą brigadą. Paėmęs su savimi respublikinį laikraštį, kuriame buvo atspausdintas straipsnis apie darbo drausmę, agitatorius perskaitė kolūkiečiams šią medžiagą. Straipsnį laukininkai suprato. Perskaičius jį, žmonės pasikalbėjo apie drausmės padėtį brigadoje. Negalima pasakyti, kad čia padėjo vien laikraščio skaitymas, bet paskutiniu metu brigados nariai žymiai pasitempė.

Agitatorius S. Gasiūnaitė panaudoja iš laikraščių medžiagas, pasakojančias apie alkoholio žalą, apie jo įtaką jaunimo elgesiui. Mūsų kolūkyje išgertuvių atvejai buvo dažni. Dabar padidėjo visuomenės poveikis mėgėjams išgerti. Šio poveikio jėga pataiso žmones. Taip atsitiko su traktorininku Andriejumi Amosovu. Jaunuolis liovėsi ateidinėti į šokių ar pasilinksminimus, būdamas girtas.

„Sovietskaja Litva“ ir „Tiesos“ laikraščiuose spausdinami straipsniai ateistinėmis temomis. Agitatoriai supažindina kolūkiečius, dažniau jaunimą, su ateistų pasisakymais. Aišku, antireliginė propaganda kolūkyje dar nėra pakankamai aukštame lygyje, bet jaučiama, kad laikraštis priverčia žmones pagalvoti, jų tarpe iškyla diskusijos.

A. STANKIEJEVA
„Aušros“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius

APIE MEDŽIUS, METALO LAUŽĄ IR VANDENTIEKĮ

Vienos žinutės sienlaikraštje „Dviženec“ pėdsakais

Turmanto stotyje leidžiamas sieninis laikraštis „Dviženec“. Ir štai viename paskulinių numerių buvo patalpinta nedidelė žinutė „Stoties darbininkų socialistiniai išpareigojimai 1959 metams“. Šalia gamybinių klausimų išpareigojimuose buvo išvardintos priemonės, kurias numatoma įvykdyti po darbo valandų. Geležinkelininkai apsiėmė pasodinti 50 medžių, surinkti dvi tonas metalo laužo, įvesti stotyje vandentiekį.

Labai greit žinutė paseno, kaip sakoma, neteko mobilizuojančios savybės. Tai atsitiko todėl, kad kolektyvas draugiškai ir neatidėliojant pradėjo darbą, žymiai greičiau, negu buvo numatyta išpareigojimuose.

Kandidatas į TSKP narius E. Sventickis parodė pavyzdį renkant metalo laužą. Jo iniciatyva buvo surinkta daugiau kaip 500 kg laužo. Nereikėjo

ilgai laukti ir iešmininkų Morozovo ir Plisko. Jie surinko per trumpą laiką 2 tonas metalo laužo. Poilsio valandomis stoties darbuotojai išeidavo sodinti medžių. Pasodino jų ne 50, o daugiau. Be to, pasodino 20 serbentų krūmų. Kaip puiku dabinti medžiais žemę, jos kampilį, kuriame gyvena ir dirbi! Negailėdama mi laisvo laiko, mielai sodina medžius ir krūmus iešmininkas Stašiūnas, stoties budėtoja Trofimova.

Sunkiau buvo su vandentiekiu. Reikėjo prisijungti prie magistralinio vamzdžio. Ne iš karto pavyko, ir teko padėti daug pastangų stoties viršininkui, komunistui Jakučiui, jo aktyviems padėjėjams Plisko ir Morozovui. Bet kaip tai bebuvu sunku, o vandentiekį įrengė. Dabar ir paprastas kranas atrodo ypatingu todėl, kad viskas buvo daroma savo rankomis.

V. BALAŠOVAS

PAUKŠTININKŲ LAIMĖJIMAI

Zarasų paukščių fabrike šiemet priskaičiuojama daugiau kaip 6000 vištų: 2600 jų šiuo metu jau penimos, o likusios 3500 — dedeklės. Ir reikia pasakyti, kad paukščių auginimo pasiekė neblogų rezultatų. Antai, per kovo mėnesį surinkta 96800 kiaušinių. Balandžio mėnesį kiekvieną dieną gaudavo po 3300 — 3350 kiaušinių. Vištos dabar laikomos vasaros stovykloje.

Geriausia paukščių auginimo yra Fetinija Krasnava. Ji atėjo į fabriką beveik prieš dvejus metus, kada baigė viduri-

nę mokyklą. Bet Fetinijai neapsiriboja bendromis žiniomis. Jai paukštinkės darbas patinka ir ji praktiškai įgytas žinias gilina studijuodama teori-

LAIKRAŠTĮ—KIEKVIENAI ŠEIMAI

Laiku pristatyti gyventojams spaudą, atnešti žinias nuo artimųjų, draugų, — argi tai nėra svarbus darbas? Todėl aš, baigusi septynmetę mokyklą, pasilikau dirbti kolūkyje. Artelės vadovai mane paskyrė laiškinninku. Turiu pripažinti, kad pirmieji darbo žingsniai man pasirodė visai ne tokie, kokiais aš anksčiau juos įsivaizdavau.

Pirmiausia, aš per mažai pažinojau gyventojus. Juk aptarnauti reikėjo net 75 kiemus, o aš pažinojau tik arčiau gyvenančius kolūkiečius. Tačiau šią kliūtį aš nugalėjau per porą savaičių.

Iš pat savo darbo pradžios stengiuosi laiku pristatyti prenumeratoriams skirtą korespondenciją. Sugrįžusi iš Degučių ryšių skyriaus, aš tą pačią dieną išnešioju kolūkiečiams laikraščius, žurnalus, laiškus. Dažnai tenka vaikščioti ligi vėlyvo vakaro, bet argi tai svarbu, kai myli darbą, supranti jo svarbą. Laiku pristatyti korespon-

denciją prenumeratoriams tai dar, toli gražu, ne viskas, ką turi atlikti laiškinninkas. Laiškinninko pareigą — pasiekti, kad kiekvienai jo aptarnaujama šeima turėtų užsiprenumeravusi po vieną ar kelis laikraščius. Kada pradėjau dirbti, čiaai gavo tik 42 laikraščius bei žurnalus, likusios 33 šeimos negaudavo nė vieno laikraščio.

Man iškilo uždavinys — beveik dvigubai padidinti išplatintų laikraščių bei žurnalų skaičių. Kasdien susitikdama su kolūkiečiais, aiškinu jiems tarybinės spaudos reikšmę, senesnio amžiaus kolūkiečiams pasiskaitydavau iš laikraščių, parašydavau laiškus. Neslėpsiu, kolūkiečių tarpe buvo ir tokių, pas kuriuos reikėjo net po kelis kartus užeiti. Aš to nevengiau, ir mano triūsas nenuėjo veltui. Sekantį mėnesį jau kiekviena mano aptarnaujama kolūkiečių šeima skaitė po laikraštį ar žurnalą. O artelės nariai Balys Puppe-

kis, Antanas Maleckas, Kazimira Grigienė, Petras Juškėnas, Kostas Šileikis, Antanas Vadišius užsiprenumeravo net po kelis laikraščius.

Neapsiribojau vien minėtu darbu. Iš ryšių skyriaus dažnai parsinešu pašto ženklų, atvirukų, vokų, knygų, kuriuos platinu kolūkiečių tarpe. Kolūkiečiai tuo labai patenkinti.

Neteisinga būtų sakyti, kad aš viena sėkmingai atlieku spaudos platinimą. Ne. Siame darbe man daug padeda Mukulių pradinės mokyklos mokytoja Stasė Minkevičienė, kolūkio agitatoriai. Praeitą mėnesį su jų pagalba aš išplatinau 110 egzempliorių laikraščių ir žurnalų, vietoje 85 pagal planą.

Dar geriau dirbti, siekti, kad kiekvienas kolūketis turėtų galimybę laiku skaityti mūsų laikraščius — tokie tolimesni mano uždaviniai.

E. Gulbinskaitė
„Tarybinio artojo“ kolūkio laiškinninkė

Rūpinimasis žmonėmis — svarbiausia

Pažadus reikia tesėti

Dirbti mums sunku. Karvidėje ir aplink ją nešvėru, purvina, nes neišvežamas mėšlas. Mes ne kartą kreipėmės šiuo klausimu į kolūkio valdybą, bet jiniai į mūsų skundus nekreipia dėmesio.

Pats kolūkio pirmininkas į fermas atsilanko retai. Jis nenori klausytis mūsų prašymų nupirkti chalatų, batus, kitus būtiniausias reikmenis. Bendrai, valdyba mus visai užmiršo. Melžėjoms reikia vaikščioti po 2,5—3 kilometrus iš namų, nes nėra bendrabučio.

Valdybos nutarimu buvo numatyta mokėti mums papildomą atlyginimą už primelžtą pieną. Vasaros metu turėjome gauti po 3 kapeikas už litrą, žiemą — po 5 kapeikas. Bet mums išmokėjo tik po 3 kapeikas už kiekvieną litrą pieno. Neišmokėjo mums ir priklausantių už karvių apsiveršavimą pinigų.

Mums, melžėjoms, atrodo, kad nesąžininga valdybai apgaulinėti mus.

M. GRIGORJEVA,
J. LINKELYTĖ
Puškino vardo kolūkio melžėjos

NUO REDAKCIJOS: Tai ne tik šių dviejų melžėjų skundas. Nepatenkintos kolūkio valdybos nesirūpinimu jomis visos kolūkio melžėjos. Tiesa, per paskutiniuosius metus darbo sąlygos pagerėjo — gyvuliai laikomi tipiniuose, mechanizuotuose tvartuose. Melžėjoms, kiaulininkėms lengviau prižiūrėti gyvulius, tačiau tai nereiškia, kad tolimesnis rūpinimasis fermose dirbančiais žmonėmis nereikalingas.

Pažadų gyvulininkystės darbuotojams artelės vadovai nešykšti. Kadangi melžėjoms iš namų tenka vaikščioti po kelis kilometrus, praeitais metais kolūkio valdybos nutarimu buvo pradėtas statyti bendrabutis, kuris Spalio šventėms turėjo būti atiduotas melžėjoms. Bet pažadai liko pažadais, ir melžėjos kasdien tebeminko purvą žingsniuodamos iš namų į fermą ir atgal.

Ar žino, kaip gyvena, kokie kiaulininkų, melžėjų poreikiai, kolūkio pirmininkas drg. Kravčenko? Abejotina. Fermose jis pasirodo tik tada, kai reikia pristatyti į paruošų punktą atpenėtus bekonus. Tuomet jis tikrai dalykiškai domisi, ar negalima buvo atpenėti daugiau kiaušinių, iš anksto apskaičiuoja, kur bus panaudoti gauti už jas pinigai.

Pirmininkas mato atpenėtus bekonus, primelžtą pieną, bet nemato tų žmonių, kurių rankos visa tai daro. Gal todėl jis skaito

menkniekiu tokį dalyką, kada melžėjoms pilnutinai neišmokamas papildomas atlyginimas. Už praeitų metų lapkričio ir gruodžio mėnesiais primelžtą kiekvieną litrą pieno melžėjos turėjo gauti po 5 kapeikas, o joms išmokėta tik po 3 kapeikas. Melžėjai Vasai Grigorjevai neišmokėta suma lygi 27,48 rub., Zinai Grigorjevai — 15,20 rub., Marijai Grigorjevai — 21,58 rub., bendrai visoms septynioms melžėjoms — 142,50 rublio. Melžėjoms priklausomas atlyginimas, neišmokėtas ne todėl, kad buvo pinigų (dėl šios sumos kolūkis, kaip sakoma, nei praturtės, nei nuskurs), bet vien tik dėl kolūkio sąskaitininkų bei pirmininko abejingumo valdybos nutarimui, melžėjų reikalavimui. Natūrinių ir piniginių pajamų išdavimo žiniaraščiai pasirašyti tik antrojo sąskaitininko Juškėno. Nei kolūkio buhalterio Jančevskio, nei kolūkio pirmininko Kravčenkos parašų nėra.

Neišmokant pinigų melžėjoms ne tik liko jos nuskriaustos, bet ir sumenkėjo kolūkio valdybos autoritetas. Bet į kokį jos pasiūlymą, pažadą kolūkiečiai žiūri su nepasitikėjimu, abejingai. Vien tik dėl to, išėjus iš fermos vienam darbuotojui, sunku jo vieton surasti kitą. Kolūkio valdybai taip elgiantis ir toliau bus sunku spręsti kolūkinių kadru, gyvulininkystės produktyvumo kėlimo klausimus.

ją. Krasnava ruošiasi šiemet įstoti į valstybinės žemės ūkio akademijos neakivaizdinį skyrių. Ji dirbs ir kartu mokysis.

Ateinančią žiemą paukščių auginimo darbas žymiai palengvės: pastatytos naujos 10000 vietų talpos fabriko patalpos, įvestas vandentiekis. Šiomis dienomis bus užbaigti pastato vidaus įrengimai. Ten pat pradėta statyti inkubatorių.

J. PUPELYTĖ
paukščių fabriko buhalterė
Nuotraukoje: 1. Paukštinkė F. Krasnava (priešakyje) ir Z. Masiulytė lesina vištas.

V. SAKALIO nuotr.

Kaip jūs vykđote įsipareigojimus? „PAGYVENSIM — PAMATYSIM“

„AUŠROS“ ŽEMĖS ŪKIO

ARTELĖJE BĖGAI VYKDOMI ĮSIPAREIGOJIMAI
KIAULIENOS GAMYBOJE

„Gera pradžia — pusė darbo“ — sako liaudies patarlė. Tai teisingai. Vyakta kova už pirmųjų septynmečio metų įsipareigojimų įvykdymą. Suvedus 4 mėnesių žemės ūkio produkcijos gamybos rezultatus, jau dabar galima spręsti apie tai, kokių rodiklių pasieks kolūkiečiai į metų pabaigą. Ypatinga vieta tenka mėsos gyvulininkystei.

Sėkmę užtikrina ne tik tai fermos darbuotojų sąžiningumas, bet ir darbo organizavimas, ieškojimas naujų nepanaudotų rezervų mėsos gamyboje.

Per 4 šių metų mėnesius „Aušros“ kolūkyje pagaminta 100 ha žemės ūkio naudmenų 5,1 centnerių kiaulienos. Šie rodikliai įgalino kolūkiui statistiniame pranešime užimti vidutinę vietą. Vienok, jeigu susipažinti su įsipareigojimais, prisiimtais šiems metams, tai įspūdis lieka neraminantis. Metams baigiantis žemės ūkio artelė 100 ha arimų turi pagaminti 30 centnerių kiaulienos. Reiškia, per likusius 8 mėnesius reikia papildomai pagaminti 25 centnerių. Ar įvykdomas šis skaičius? Sprendžiant pagal tempus — ne. O ir žemės ūkio artelės vadovų nuotaikoje jaučiamas netikėjimas reikalo sėkme. Fermos vedėjas drg. Miškinis, agronomas drg. Barzda ir pats

artelės pirmininkas drg. Ovčnikovas šiuo klausimu laikosi maždaug vienodos nuomonės: kam gi iš anksto rūpintis įsipareigojimų įvykdymu? Pagyvensime — pamatysime.

Kiaulių fermoje bloga padėtis su pašarais. Paros racionas gyvuliams sudarytas iš 2 kg koncentratų, pelių, kurie, reikia pasakyti, duodami kiaulėms blogai paruošti, ir 3 litrų nugriebto pieno.

Tokia padėtis visų pirma jaudina kiaulininkes, kurioms kasdien tenka duoti gyvuliams šį davinį.

„Nežinome, — pareiškia jos, — kuo šersime kiaules po kelių dienų. Bulvės pasibaigė, burokai irgi. Ir viršininkai nieko nesaiko“.

„Viršininkai“ — reti svečiai fermoje. Fermos vedėjas drg. Miškinis, kurio pareiga — žinoti, kas dedasi fermoje ir būti joje, pasirodo ten per savaitę vieną du kartus.

Nors ir nėra kuo penėti kiaules, bet beveik nėra ir ką penėti. Šiuo metu be motininių kiaulių yra tik 68 paršeliai penimi bekonui, o prisiimtų įsipareigojimų įvykdymui reikia atpennėti ir atiduoti valstybei 350 bekonų po 80 kg kiekvieną vidutiniškai.

Tiesa, kolūkis ėmėsi sutarčių sudarymo su kolūkie-

čiais dėl bekonų aginimo asmeniniuose ūkiuose. Sudarytos 102 sutartys. Be abejo, tai irgi bus didelis papildomas šaltinis, tačiau tai neturės lemiamos reikšmės įvykdyti įsipareigojimus.

Todėl jau dabar, neatidėliojant, artelės vadovams reikia aptarti susidariusią padėtį ir imtis visų priemonių kiaulienos gamybos tempų padidimui.

D. Gavrilovas

Nepaskelbtų laiškų pėdsakais Telefonas įvestas

Vienas „Pergalės“ laikraščio skaitytojų rašė, kad labai apunkina Stelmuzės ambulatorijos darbą tai, kad joje nėra telefono. Laiške buvo minima, kad šiuo klausimu kelis kartus buvo kreiptasi į Zarasų ryšių linijų apylinkę Nr. 5, bet padėtis po to nepagerėjo.

Zarasų ryšių linijų apylinkės viršininko pavaduotojas drg. Bagdanavičius, kuriam buvo persiūstas laiško nuorašas, praneša, kad šiuo metu telefonas įvestas.

Daugiau aktyvumo

Po 20 centnerių mėsos 100 ha naudmenų, tame skaičiuje 25 centnerius kiaulienos 100 ha arimų — už šiuos skaičius, įrašytus socialistinio lenktyniavimo įsipareigojimuose, šiemet kovoja „Už taiką“ kolūkių gyvulių auginytojai. Pradžiai, lyginant su praeitų metų pirmuoju ketvirčiu, padaryta nebloga. Mėsos pagaminta tris kartus, tame skaičiuje kiaulienos beveik du kartus daugiau, negu per praeitų metų tris mėnesius.

Įvykdyti likusiai įsipareigojimo daliai — iki metų pabaigos 100 ha ariamos žemės pagaminti po 20,1 centnerių kiaulienos — kolūkiui turi pristatyti valstybei dar apie 190 bekonų po 80 kg. Iš turimų 3 veislinių kiaulių gauti 27 paršeliai. Reiškia, reikalingi papildomi rezervai. Vieną tokį šaltinį artelės valdyba surado. Tai kiaulių auginimas kolūkiui kolūkiečių ūkiuose. Iš 99 kolūkiečių kiemų kiaulių auginimui sudarytos 77 sutartys. Bet ir šių savo bei kolūkiečių auginamų 104 bekonų neužtenka. Reikia dar apie 90 kiaulių. Artelės valdyba galvoja pirkti paršelius.

Tačiau su visuomeninių kiaulių auginimu padėtis nepatenkinama. Nors kiaulių ferma kolūkyje maža ir darbo, palyginti, nedaug, kiaulininkės Ona Ragauskaitė ir Prosa Kurakinaitė dirba nestropiai. Jos ir nesuinteresuotos savo darbo pagerinimu. Nei veislinės, nei penimos kiaulės nepasiskirstytos kiaulininkėms ir šeriamos bei prižiūrimos bendrai. Kiaulės maudosi sruose, loviai nevalomi. Kiaulininkės iki tokio „savarankiškumo“ priėjo, kad vietoje 3 kartų pradėjo šerti kiaules vos 2 kartus į dieną. Tai žinojo ir fermos vedėjas Bikulčius, bet nepanešė kolūkio valdybai. Tik dėl apsileidimo į fermas laiku nepristatomi pašarai. Aišku, kad taip tesirūpinant visuomenine kiaulininkyste ir toliau, nelengva bus išauginti tiek turimus savus, tiek pirktus paršelius.

Jeigu su kiaulių kontraktavimu padėtis, palyginti, nebloga, tai sutarčių su kolūkiečiais sudarinėjimas dėl verselių auginimo artelėje stumiasi į priekį lėtokai. Iki šiol sukontraktuoti vos 7 verseliai. Kolūkio vadovai galvoja reikiamą mėsos kiekį pagaminti realizuojant mažai produktyvias

karves, kitus galvijus. Gi reikia neužmiršti, kad artelėje 100 ha žemės ūkio naudmenų turima vos po 4,6 melžiamų karvių. Reiškia, brokuojant gyvulius, juos reikia ne tik pakeisti produktyviais, bet ir padidinti produktyvių galvijų bandą. Kontraktacija abipusiai naudingomis sąlygomis turi padėti išspręsti šį klausimą.

Reikia pasakyti, kad, siekiant sukontraktuoti kuo didesnę kiaulių bei verselių skaičių, abipusiška nauda suprantama neteisingai. Kolūkiečiai ima sklypelius pašarų auginimui ten, kur tik jiems ateina į galvą. Dėl to artelėje, o ypač antroje brigadoje, skirstant sklypelius susidarė žemės rėžiai, kurių neįmanoma įdirbti su traktoriais dėl jų mažumo ir jie turės dirvonuoti. Kol dar kolūkiečiai sklypelių neužsėjo, reikia nedelsiant juos pakeisti.

Veršelių kontraktavimas — kolūkio valdybos, partinės bei komjaunimo organizacijų neatidėliotinas reikalas. Jie turi aiškinti kolūkiečiams kiaulių bei verselių auginimo kolūkiui svarbą.

V. Naujalis

Gyvenimo puslapis

Ant stalo sučiřškė telefonas. Sąskaitininkė Leokadija Pupeikytė pakėlė ragelį.

— Kas? Telegrama? Primu...
— Be jokių „bet“! Girdi kaip sakau? Darbo ieškok.

„Abiturientų „smogiomošios brigados“ kolektyvui, — liejasi iš po plunksnos žodžiai. — Balandžio pirmą dieną atvykstu į Obelius traukiniu. Povilaitis Kazys“.

Pavakarį, grįždama iš Obelių, kolūkio mašina parvežė ir naują.

Netrukus draugai jau žinojo Kazio Povilaitio kelią, atvedusį jį į abiturientų brigadą.

Tėvas ir tą vakarą, kaip įprasta, grįžo įkaušęs. Paniuręs atsisėdo prie stalo ir ėmė srbėti nuo pietų likusią kopūstų sriubą.

— Ir koki tu man ant sprando sėdėsi? — staiga atsisuko į sūnų tėvas. — Knygas tau pirk, drabužius pirk, maitink, o tu mums ką — nė velnio.

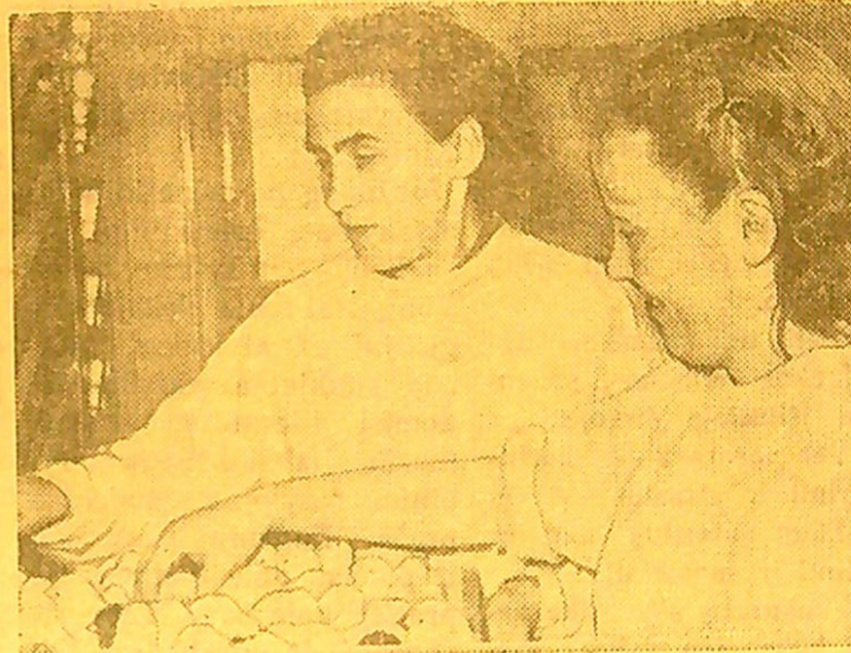
— Išmoksiu, dvigubai atiduosiu...
* * *

— Zinau aš jūsų dvigubus. Dabar šitaip bus: mokytis užtenka, dirbti reikia.

— Bet, tėve...
— Be jokių „bet“! Girdi kaip sakau? Darbo ieškok.

Kaitri pavasario saulė glamonėjo žaliaskarius beržus. Aukštai, netverdami džiaugsmu, čyviravo vyturiai. Kazys žingsniavo su lagaminėliu rankoje, o nelinksmos mintys gręžė ir gręžė galvą kaip įkaitinta vinis. Kaip reikėjo pasielgti? Ar jis gerai padarė, paklausęs girtuoklio tėvo ir išėjęs iš mokyklos vos aštuonias baigęs? O ir motinai vienai bus sunku. Mokykla, auklėtojai... Jie būtų padėję.

Bet kažkoks nenusakomas jausmas neleido Kaziumi nueiti pas juos ir viską išpasaakoti. Gal būt, girtuoklio vyro užguita motina nuo pat mažumėlės išmokė jį bereikalingo klusnumo ir nuolaidumo, pratino visko bijoti, kaip ir ji pati. Tik dabar, kažkur giliai širdyje jam ėmė kilti vos suvokiama maištingas jausmas. (Tęsinys 4 psl.).

Pasvalio rajono paukščių inkubatorius šiemet įsikūrė naujose patalpose. Jeigu anksčiau čia buvo galima išperinti 20000 vienadienių viščiukų, tai dabar išperinama 45000. Inkubatorius septynmečiui taip pat turi savo planus. Biržų ir Pasvalio rajonų kolūkių fermoms numatoma išperinti 177000 paukščių.

Nuotraukoje: inkubacijos vedėja B. Morkūnienė ir operatorė N. Isajevaitė ruošia viščiukus pardavimui.

V. Bukio (ELTOS) nuotr.

Plytas nešioja rankomis, o keliamasis kranas rūdija...

Technika užėmė pagrindinius gamybos barus ir toliau dar labiau pritaikoma liaudies ūkyje. Ir tai daroma žmogaus darbo palengvinimui, darbo našumo padidimui. Bet Zarasų statybos-remonto kontoros vadovai nenori to suprasti. Nebekalbant jau apie naujos technikos pritaikymą, statyboje net nepanaudojama turima technika. Prie 8 butų namo rūdija išardytas pakeliamas kranas. Juo niekas nesinaudoja. Energiją anksčiau jam davė ir dabar gali duoti mechaninė dirbtuvė. Todėl jokių sunkumų krano įtaisymui ir jo normaliam darbui nėra. O plytos paduodamos į 9 met-

ry aukštį rankiniu būdu, kuris buvo panaudojamas dar Petro I laikais, t. y. ant darbininkų nugarų. Tai daug laiko ir jėgų reikalaujantis procesas, ir darbininkai ne visada laiku spėja paduoti medžiagą. Įtaisius keliamąjį kraną, padėtis pasikeistų. Palengvėtų darbininkų darbas, neprastovėtų mūrininkai, laukdami medžiagos, padidėtų darbo našumas. Neaišku, kodėl statybos-remonto kontoros vadovai, o taip pat pats brigadininkas N. Andriejevas nesirūpina darbo sąlygų pagerinimu, kodėl iki šio laiko tęsiasi betvarkė ir ar dar ilgai ji tęsis.

F. Bezujevskis

Technikai — gerus kelius

Vis rečiau į plūgą ar vežimą dabar kinkomas arklys. Kolūkyje metai iš metų vis daugėja technikos: traktorių, automašinų.

Kiekvienam suprantama: technikai reikalingi ir geri keliai. Tik tada ji galės dirbti visu pajėgumu. Mūsų brigados kolūkiečiai apie tai susirūpino vos nutirpus sniegui.

Iki šio laiko mes jau suremontavome visus tiltus, kuriais gali praeiti traktoriai ir automašinos. Nemažai nuveikėme taisydami ir žvyruodami kelius. Dabar mūsų traktorininkams ir automašinų vairuotojams nereikia daryti užuolankų norint patekti į vieną ar kitą lauką.

I. Kasavčenko

Zdanovo vardo kolūkio III
laukininkystės brigados
kolūkiečiai

Žydi agurkai

Daug pasidarbavo mūsų kolūkio daržininkai bei sodininkai, vadovaujami Andriejaus Ivanovo, šį pavasarį. Pasodinta 1,5 hektaro naujo sodo, sutvarkyta 4 ha užimantis suaugęs sodas: vaismedžiai nubaltinti, apkasti, patrešti superfosfatu, apipiaustytos sausos šakos. Viso artelės sodas dabar užima 7 hektarų plotą.

Zymiai išplėstas šiemet kolūkio inspektų ūkis. Vien agurkais užimta 150 inspektų rėmų. Prieš savaitę agurkai pradėjo žydėti, kas reiškia, jog neužilgo jie duos derlių, į artelės kasą įplauks pirmieji tūkstančiai rublių pajamų iš naujojo derliaus.

Daržininkai pasėjo kopūstus, morkas, sodina pomidorus, ruošiasi kukurizų sėjai, kurių jie augins savo darže 1 hektarą.

Geriausiai dirba pavasario darbuose sodininkai bei daržininkai Jonas Rudokas ir Julija Baliulienė.

V. TUZIKAS

„Lenino atminimo“ kolūkio
sąskaitininkas

Kinifikacijos darbuotojų laimėjimai

Su nemažais laimėjimais Gegužės Pirmosios šventę sutiko mūsų rajono kinifikacijos tinklo darbuotojai. Suvedus rezultatus paaiškėjo, kad kilnojamojo kino planas šių metų balandžio mėnesį įvykdytas 123 proc. Puikių rezultatų savo darbe pasiekė kinomechanikai B. Vaškelytė, A. Valentina-vičius ir B. Navickaitė, kurie žymiai viršijo mėnesinį planą.

Kilnojamojo kino mechanikai gegužės mėnesį dėš visas pastangas geriau aptarnauti žiūrovus.

Pr. Vaitkūnas

UŽSIENIO REIKALŲ MINISTERŲ ŽENEVOS PASITARIMO IŠVAKARĖSE

Gegužės 11 d. Ženevoje turi prasidėti TSRS, JAV, Anglijos ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrų pasitarimas. Jo išvakarėse imperialistiniai Vakarų sluoksniai siekia aštrinti tarptautinę padėtį, kad įvyksiančios derybos nebūtų sėkmingos. Amerikos politikai skuba apginkluoti branduoliniu ir raketiniu ginklu Europos šalis, kurios yra jų sąjungininkės Šiaurės Atlanto bloke. Neseniai jie sudarė susitarimą su Italijos vyriausybe dėl Ameri-

kos raketų leidimo bazių įrengimo Italijos teritorijoje, o dabar ginkluoja atominiu ginklu revanšistinę Vakarų Vokietijos armiją.

mos seka taip pat Vakarų diplomatijos manevrus branduolinio ginklo bandymų uždraudimo klausimu. Neseniai JAV prezidentas Eizenhaueris pasiūlė sustabdyti branduolinius sprogdinimus tikrai visai arti žemės paviršiaus, bet nedrausti jų daugiau kaip 50 kilometrų virš žemės ir po žeme. Bet toks pasiūlymas, kaip nurodoma Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovo N. Chruščiovo laiške prezidentui Eizenhaueriui, neišsprendžia uždavinio. Draugas N. Chruščiovas pabrėžia, kad būtina reikia uždrausti visų rūšių branduolinių sprogdinimus.

Tarptautinė apžvalga

Ketinama įrengti Amerikos atominės bazes Turkijoje, Irane ir Graikijoje. Visa tai didina tarptautinės padėties įtempimą. Užsienio šalių visuomenė Tautos labai nerimauja.

Eugenijaus Razmaus draugai iš užsienio

TELSIAI. (ELTA). Praėjusių metų pavasarį, vartodamas „Svyturio“ žurnalą, vakarinės darbininkų jaunimo vidurinės mokyklos dešimtokas Eugenijus Razmus esperantininko kampelyje perskaitė, jog kinas Hankou politechnikos instituto studentas Vong Nai-renas pageidauja užmegzti ryšius su Lietuvos jaunimu. Eugenijus su žodynėlio pagalba parašė esperanto kalba keletą šiltų žodžių, įdėjo į voką porą atvirukų su Lietuvos gamtos vaizdais ir išsiuntė į Kiniją.

Maždaug po mėnesio atėjo atsakymas. Taisyklinga rusų kalba parašytame laiške Vong Nai-renas dėkojo Eugenijui už atvirukus, rašė, kad studijuoja statybą bei domisi literatūra, menu, muzika, labai mėgsta tarybinius rašytojus. Studentas prašė Eugenijų papasakoti plačiau apie Lietuvą, jos praeitį, apie save. Taip užsimezgė draugystė tarp telšiečio jaunuolio ir studento iš tolimosios Kinijos.

Gavęs iš Vong Nai-reno, Bulgarijos Stara Zagoro miesto vidurinės mokyklos abiturientės Rozos Kitapovos adresą, Eugenijus pradėjo susirašinėti su ja, dalintis savo ateities svajonėmis. Eugenijus parašė Rozai, kad jis dirba inkubatorinėje paukštinkystės

stotyje ir mokosi. Baigęs vidurinę mokyklą, jis pasiryžo stoti į Žemės ūkio akademiją. Bulgarijos moksleivė pasisakė nusprendusi studijuoti rusų kalbą. Ji prašė Eugenijų atsiųsti jai rusų kalba Petro Cvirkos romaną „Žemė maitintoja“.

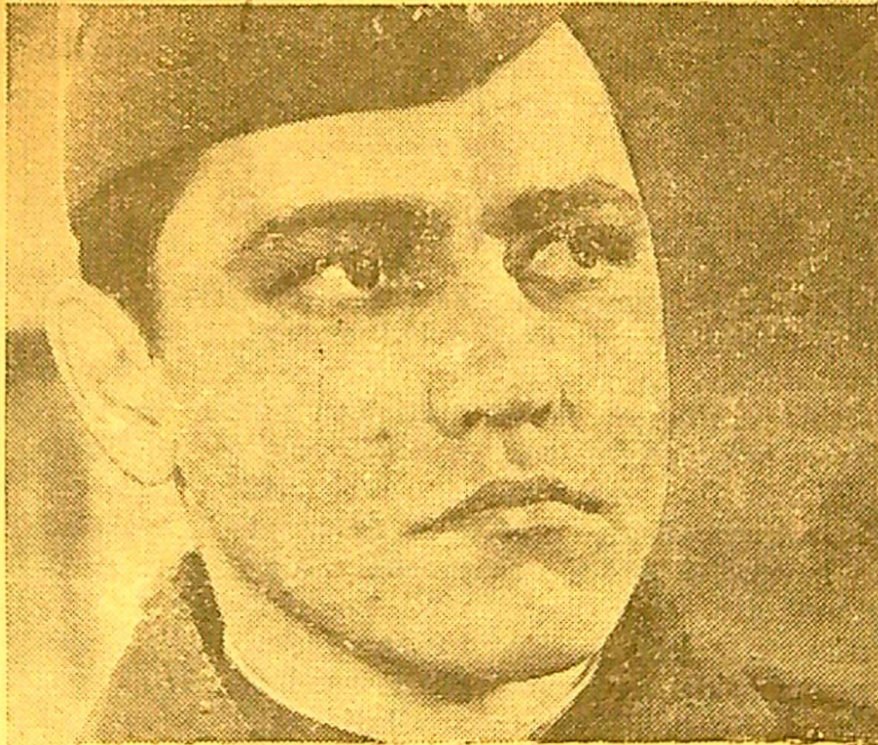
Gerai draugais Eugenijus tapo su Rumunijos Stalino miesto lėlių teatro aktoriumi Michailu Dundzemu, Čekoslovakijos sostinės moksleiviu Bogomilu Navotnij, studentais Volframu Kioleriu ir Hansu Engelmanu iš Drezdeno.

Neseniai Eugenijus gavo laišką ir pluoštą atvirukų iš Japonijos Okojamos miesto moksleivio

Suchre Sumari. Sis jaunuolis atvirai rašo, kad pavydi Eugenijui jo šviesios jaunystės, pasakoja apie kaskart blogėjantį Japonijos darbo žmonių gyvenimą, jų protestą prieš steigiamas šalyje Amerikos karines bazes. Tolimasis draugas užtikrina, jog daugelis Japonijos jaunimo jaučia gilią simpatiją tarybiniam jaunimui ir niekada nepakels prieš jį ginklo.

Dabar E. Razmus susirašinėja su trisdešimčia moksleivių iš 13-os liaudies demokratijos bei kapitalistinių šalių.

Šį mėnesį mūsų rajono kaimo kino žiūrovai matys kino filmą „KAREIVIO ŠIRDIS“

Kadras iš kino filmo „Kareivio širdis“.

Scenarijaus autorius K. Rapoportas
Režisierius S. Kolosovas.
Meninis vadovas L. Arnštamas.

Į Tarybinę Armiją išeina Fiodoras Zemskovas. Būdamas sunkaus savotiško būdo, Fiodoras iš pradžių nelengvai pakelia sunkius, kaip jam rodosi, armijos gyvenimo reikalavimus. Po sunkių išmėginimų jis pradeda suprasti, kad neįmanoma gyventi be kolektyvo. Fiodoras tampa geru kareiviu.

Armija su jos rūščia drausme ir kasdieniniu mokslu, su darniu susitelkusi kolektyvu, pakeitė Zemskovo būdą.

„Mosfilmo“ kinostudijos gamyba, 1958 m.

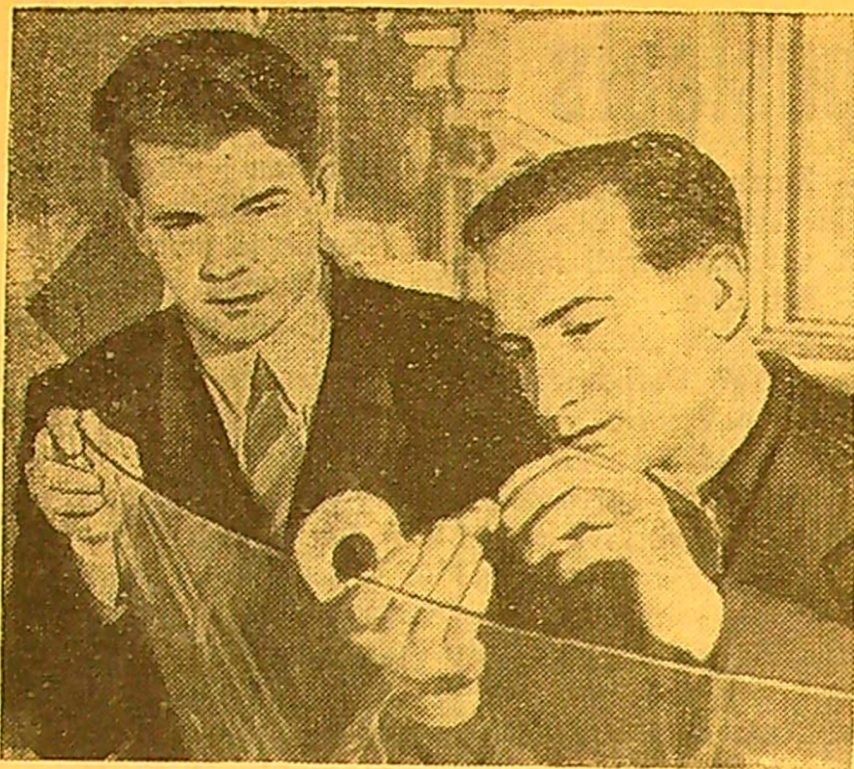
(ELTA).

Redaktorius
H. JURSYS

Pil. Cernovaitė-Jasiūnienė Nijolė-Veronika, Jono d., gvv. Zarasų m. M. Gorkio g-vė, 24., iškėlė ištuokos bylą pil. Jasiūnui Boleslavui, Bronislavo s., gvv. Degučiuose, Zarasų raj.

Bylą nagrinės Zarasų rajono liaudies teismas.

R. Urbonas

VLADIMIRO SRITIS. Gus-Chrustalno miesto Dzeržinskio v. stiklo fabriko novatoriai įsipareigojo per septynmetį sutaupti 25–30 milijonų rublių.

Nuotraukoje: inžinierius Zaporožskis (dešinėje) ir meistras Ivanovas tikrina panoraminio stiklo kokybę. (TASS).

Kukurūzų augintojams žinotina

Kovos priemonės su kukurūzų kenkėjais bei ligomis

Dygstančius, o vėliau ir augančius kukurūzus puola sprakšių lervos. Kovai su jomis imamasi sekančių priemonių:

1. Sėklų apvėlimas 12 procentų heksachloranu (0,3–2 kg vienam centneriui sėklų).

2. Kultivuoiant įterpti į dirvą 80–100 kg heksachlorano. Jeigu kukurūzai sėjami kvadratinio-lizdiniu būdu, įnešant į kiekvieną lizdą pūdinio, patariama į vieną centnerį pūdinio pridėti 3 kg 12-procentinio heksachlorano, rūpestingai sumaišyti ir mišinį bertį į duobutes (1 centneris taip paruošto pūdinio vienam hektarui).

Iš kukurūzų ligų labiausiai yra paplitusios pūslėtosios kūlės, fuzariozė, bakterinis vytulys ir kitos.

Pūslinės kūlės — grybinė liga, kurios sporas plinta per dirvą. Ant šluotelės, burbuolių, lapų ar stiebų atsiranda balzguna plėvele apdengti įvairaus dydžio augliai-pūslės, kurios vėliau sprogsta ir pasirodo juoda dulkių masė.

Fuzariozė — grybinė liga. Ji plinta per sėklas, dirvą ir augalines liekanas. Sporai pakenkus sėklos gemalą, sėkla visai nedegsta.

Bakterinis vytulys — liga, kurią sukelia bakterijos, pažeidžiančios kukurūzų lapus ir stiebus. Pažeistas augalas auga lėčiau, nuyvsta ir išnyksta.

Kovos priemonės su ligomis:

1. Parinkti sėjai sveiką sėklą.

2. Apšildyti sėklą saulėje esant temperatūrai 20–25 laipsnių šilumos.

3. Beicuoti sėklas granozanu imant vienai tonai sėklų 1 kg beico.

4. Sėti tinkamiausiais agrotechnikos terminais, pakankamai įšilusioje dirvoje.

5. Per vasarą 2–3 kartus patikrinti ir atrastus pūslėtųjų kulių pažeistus augalus pašalinti ir sunaikinti.

Iki kukurūzų sėjos liko nedaug laiko. Jau dabar kolūkių specialistai turi atidžiai pradėti ruošti sėklą, patikrinti ją, apšildyti oru, išbeicuoti granozanu, apvėlti heksachloranu. Taip pat reikia patikrinti kukurūzams skirtus sklypus ir atradus, kad jie užpulti sprakšių, reikia įterpti į dirvą heksachlorano.

K. Beloguras

žemės ūkio augalų apsaugos agronomas

Gyvenimo puslapis

(Tęsinys iš 3 psl.).

„O aš vis dėlto mokysiuos. Tegu vėliau, bet mokysiuosi.“

***

Lygiai Panevėžio apylinkių laukais, versdamas dailias vagas, vienodai ir ramiai rieda traktorius. Ant plūgų sėdinčio Kazio žvilgsnis slysta purios žemės paviršiumi.

Per vagas atbėgo Kazio draugas, ir, sustabdęs traktorių, patempė Kazį už rankovės į šalį.

— Žinai ką, — pradėjo jis, — važiuojam į Kazachstaną! Ko tau čia pas

tą tetą sėdėti?—ir, pastebėjęs Kazio akyse abejonę, pridūrė: — pagyvensim, padirbėsime, pažiūrėsime, kaip žmonės gyvena ir vėl atvažiuosim. Nėra čia ko baidytis.

Taip, juk Kazys ne kartą norėjo kuo toliau pasitraukti nuo tėvo, nuo to namų pragaro, išėdusio širdį, veide įspaudusio ne pagal amžių liūdną išraišką! Jis važiuos!

***

Rudenį Kazys su draugais išlipo Panevėžio stotyje, įdeges Kazachstano saule, sutvirtėjusiais pe-

čiais, drąsesniu žvilgsniu. Jei būtų arčiau, tekinas būtų pasileidęs į namus. Taip išsiilgo.

Štai, jis, rodo, jaučia šiltą, džiaugsmo ašaromis sudrėkusį motinos veidą, apglėbia, kaip seniai bebuvo apglėbęs, tėvas. Ir koks jis laimingas!

...Motiną rado užsiverkusią. Tėvas, spiojęs į kolūki, išėjęs į Panevėžio cukraus fabriką. O vaidai nesibaičia.

Parėjo tėvas. Kaziui atrodo, kad jis toks pat tolimas ir nepataisomas. Ir Kazys aiškiai pajuto, kad dar negali susivokti painesniuose gyvenimo klausimuose, kad jam dar trūksta gyvenimo

patirties, žinių. „Reikia mokytis, reikia kolektyve gyventi“, — nutarė jis.

Praėjo dar metai. Kazys įsigijo traktorininko specialybę. O tolesnį jo kelią nulėmė laikraštįje perskaitytas straipsnis apie abiturientų „smogiamąją brigadą“ tolimame V. Kudirkos vardo kolūkyje.

***

— Dabar viena valanda svarbesnė už visą dieną žiemos metu, o ką reiškia visa diena. Vakar paėmiau lėkštes dirbti, ogi žiūriu — guoliai sugrauzti. Ir dėl ko? Dėl to, kad netepti. Ar čia juokas? Turėjau visą parą dirbti viena sekcija. Ir žemės gerai neįdirbau, ir traktoriaus neišnaudojau.